

Ressò

febrer 24

El millor resta per venir

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Bon any, Vida Creixent!

Encetem un nou any 2024. Com sempre, tot són bons desitjos: amor, tolerància, acceptació, pau... Sobretot pau. Diuen els entesos, aquests que fan llibres sobre la situació actual, que aquest any que hem deixat enrere ha estat el més violent des de la II Guerra Mundial... Ens cal pregar molt per la pau en el món. També hem de pregar per la pau personal, la de cadascú. Hi ha molta violència, molta intolerància. També han augmentat molt els suïcidis. En tenim vora de 50 al mes... També som els primers en aplicar l'eutanàsia, en practicar avortaments, en immigrants que moren al mar... El Papa Francesc en diu 'cultura de la mort'. Diu la 1a carta de Pere: "la pregària dels justos és molt poderosa!" Doncs som-hi! Ja teniu un bon propòsit pel nou any. Pregar més i amb insistència. Diuen que Sta Teresa, la de Lisieux, "Sta tereseta" pels amics, no parava de pregar per les missions i els missioners. I ella, que no es va moure mai del seu convent, va ser declarada "patrona de les missions". El seu llibret, "diari de l'ànima" va ser un autèntic best-seller. Us el recomano.

Xavier Moretó, consiliari

Espai de reflexió i pregària

Salm 13. Fins quan, Senyor, em tindràs en l'oblit?

Fins quan?:

Costa d'entendre per què Déu triga tant a escoltar-nos. Si ha de fer allò que li demanem, per què no ho fa d'una vegada? Ens cal la pregària incessant de la viuda inoportuna, ja ho sabem, però voldríem saber fins quan haurem de continuar fent aquest paper. Amb tot, sabent que ens estima, tenim plena confiança.

Fins quan, Senyor, em tindràs en l'oblit?

Fins quan m'amagaràs la mirada?

Fins quan portaré dintre meu tants neguits,

tantes penes tot el dia dins el cor?

Fins quan l'enemic triomfarà contra mi?

Mira i respon-me, Senyor, Déu meu!

Omple'm els ulls de claror,

que el son de la mort no me'ls acluqui;

que no digui l'enemic: «L'he vençut.»

Els adversaris s'alegrarien de veure'm caure.

Però jo confio en el teu amor,

el meu cor s'alegra perquè em salves.

Canto al Senyor pels seus favors.

Porque la ciencia nos enseña a ver lo que todo el mundo ha visto, pero a pensar lo que nadie ha pensado.

¿A que no esperabais, en estos primeros meses del año, este giro hacia la ciencia?

Me explicaré. Desde hace años, frecuento la radio. Mucho más que cualquier otro medio informativo o recreativo. Muchos años...

He encontrado programas variados, completos, gratos..., algunos extraordinarios. Hoy os ofrezco la posibilidad de compartir conmigo: ***Longitud de onda. El hecho científico y cultural como hecho musical.*** Un programa de Radio Clásica, que se presenta con la frase que encabeza estas letras. Lo podéis encontrar en el dial 93 de FM (Frecuencia Modulada). Se programa de lunes a viernes, de 11 a 12 horas de la mañana. Y no tiene desperdicio.

Su formato es este: entremezcladas a emisiones de obras musicales que acompañan, aluden o refuerzan el tema elegido, se hacen entrevistas a personas especializadas en muy diversas materias. Entrevistas presenciales, on line o de emisora a emisora.

Uno de los primeros días de este año, la conexión fue con la emisora de Zaragoza. Allí la investigadora María Jesús Lázaro habló de Energías Renovables. Interasantísimo, muy práctico y para meditar.

En otro momento se presentó la labor del MIT (Institut Tecnologic de Massachusetts) y su investigación sobre los medios de ralentizar el avance de la enfermedad del Alzheimer. Este instituto ha hecho un convenio de actuación con una empresa que ha creado unas gafas audiovisuales. El tratamiento, de una hora al día, con el uso de las gafas, apoya impulsos cerebrales en algunas zonas, sobre todo en la que controla la memoria, que parece que es una de las más afectadas por la enfermedad.

Antes de final de año, se emitió un programa muy bonito: Cómo la música, escuchada por la madre embarazada, ayuda no solo a ella sino a la criatura. Estimula y relaja. Me enteré de algo curioso y es que no debe escucharse a través de auriculares, sino de modo ambiental, que envuelva a madre e hijo.

Otro programa hablaba de cómo la música ayuda en la menopausia.

En otro momento se hablaba de los alimentos que habitualmente consumimos. Su origen, intercambio y aclimatación. Su acción en el organismo a través de los tiempos y evolución de usos alimentarios. Un inciso muy bueno fue el de las VITAMINAS..., el científico que las descubrió y aisló les llamó Aminas vitales, en inglés vitals amines..., de ahí al nacimiento de una palabra propia es un paso...

Uno de los últimos programas que he oído ha sido sobre el estudio de un equipo de la Universidad Complutense, sobre el hecho de las personas centenarias. Se entrevistó a la profesora de Psicología y bienestar en el trabajo, Lola Merino. ¿Sabéis que en España, en estadísticas del siglo pasado, se detectaron unos 3.000 centenarios y en la última realizada, hace pocos años, la cifra se sitúa en casi 20.000? Hubo muchas preguntas..., yo me quedé con unas cuantas ideas y respuestas sobre actitudes y estilos que favorecen la longevidad: sentido positivo de la vida; resistencia y madurez emocional; adaptación al cambio; propósito activo de mantener relaciones y compromisos y colaboraciones; gratitud por lo vivido, por lo que se vive, por las pequeñas cosas que nos alegran y estimulan el asombro y la curiosidad...

No sigo, me alargaría demasiado, ya que me resulta difícil escoger....

Probad y encontraréis motivos de interés y aprendizaje. Por cierto, ser capaces de aprender algo cada día, alarga los años y conserva la calidad de la mente. Ánimo y a ello.

María Jesús Ramos

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se. Cicle B. Pengem la careta

Des del temps de Nadal fins a la Quaresma, preparació de la Pasqua.

Aquest any llegirem l'evangelí de Marc en les lectures dels diumenges.

La característica de Jesús expressada en Marc és un Jesús sempre en moviment.

La seva notícia, la de Marc, inaugura la Bona notícia en dos punts que posa en moviment les persones.

El primer: cal que tots els qui vulguin entrar en el Regne -que ja ha arribat- pengem la careta que portem per anar pel món i ens convertim.

La conversió -el canvi de vida- no és inscriure's a una doctrina; és optar per un projecte de vida nova com a persona.

El segon: la crida, l'elecció de Jesús. Tot passant vora el llac de Galilea, Jesús veié Simó i el seu germà Andreu.

L'expressió "veié" té el nervi d'una mirada fit a fit que elegeix i que t'aparta de la vulgaritat de la gent.

Per als deixebles cristians d'avui, segueix dempeus aquesta invitació d'imitar el Mestre.

Seguir-lo no és "deixar quelcom"; és trobar algú que t'ha mirat i que et porta: - "Jo us faré..." És difícil, gairebé impossible, ser deixeble totalment fet de bon principi; deixeble és únicament aquell qui s'està formant.

Mn. Pere Arribas- diaca

Catequesi del Papa: “la passió per l’evangelització”

El Papa Francesc ens parla ara del zel apostòlic del creient. L’anunci és per avui.

“Gairebé sempre se sent parlar malament de l’avui: guerres, canvis climàtics, injustícies planetàries i migracions, crisis de la família i de l’esperança... No manquen motius de preocupació. L’avui sembla habitat per una cultura que posa l’individu per damunt de tot i la tècnica en el centre de tot, però al mateix temps aquesta cultura del progrés tecnicoindividual sembla que descarta qui no produeix. Podríem dir fins i tot que ens trobem en la primera civilització de la història que globalment intenta organitzar una societat humana sense la presència de Déu.

A l’*Evangelii gadium* he convidat a una evangelització que il·lumini les noves formes de relació amb Déu, amb els altres i amb l’espai, i que susciti els valors fonamentals. Es pot anunciar Jesús tenint sempre en el cor les paraules de l’apòstol Pau sobre l’avui: “T’he escoltat a l’hora favorable, t’he ajudat el dia de la salvació”(2 Co 6.2.).

El zel apostòlic mai no és una simple repetició d’un estil adquirit, sinó testimoni que l’Evangeli està viu aquí per nosaltres. Mirem per tant la nostra època i la nostra cultura com un do. Aquestes són nostres i evangelitzar-les no significa jutjar-les de lluny, ni tampoc estar en un balcó cridant el nom de Jesús, sinó baixar al carrer, anar als llocs on es viu, freqüentar els espais on es pateix, es treballa, s’estudia i es reflexiona, habitar les cruïlles dels camins on els éssers humans comparteixen allò que té sentit per a les seves vides. Freqüentar-los ens ajuda als cristians a comprendre de manera renovada les raons de la nostra esperança i compartir el tresor de la fe. No hem de tenir por del diàleg.

Fem nostre el desig de Jesús: ajudar els nostres companys de viatge a no perdre el desig de Déu, per a obrir-li el cor i trobar l’únic que, avui i sempre, dona pau i alegria a l’home.”

Fem nostres aquestes paraules del Papa Francesc.

M. Dolors Coscojuela

Agenda

Març

Dijous 7

Reunió d'animadors a les 17:00h.
"Siervas de Maria",
Carrer Enric Granados, 16
(entre València i Aragó).
Tema VII. Confiança en el senyor.

Abril

Dijous 4

Reunió d'animadors a les 17:00h.
"Siervas de Maria",
Carrer Enric Granados, 16
(entre València i Aragó).
Tema VIII. El comiat i l'herència.

TEMARI DEL CURS

2023-2024

"Aliança entre generacions"

Com a suport a les reflexions de grup, podeu descarregar els materials del temari al nostre web: www.vidacreixent.org/temari

Podeu contactar amb nosaltres a través del telèfon:

682 835 093

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria:
Tardes, dilluns i dimecres de 17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: El millor resta per venir.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín